

శ్రద్ధలు తీర్మానాల అసుగ్రహాభాషణములు, 09-12-08, కావవరం)

ప్రియమైన ఆత్మబింధువుల్లారా,

ఈ రోజు గీతాజయంతి. కురుక్షేత్రంలో కౌరవులకు, వీండవులకు యుద్ధం జరిగింది. తాతగాలని, గురువుగాలని, బంధువులను ఎలా చంపటం అని యుద్ధభాషిలో అర్పసుడికి విషాదం వల్లింది. అర్పసుడి యొక్క విషాదం భగవద్గీత చెప్పటానికి దాలతీసింది. అర్పసుడికి విషాదం రాదు అనుకోండి, అక్కడ భగవద్గీత రాదు. అంటే ఒక సంఘటన ఇంతో సంఘటనకు దాలతీసింది. భగవద్గీతను స్వయంగా నారాయణుడే చెప్పాడు అంటే మన హ్యదయంలో ఉన్న భగవంతుడే మానవరూపం ధలించి వల్లి చెప్పిన శాస్త్రం భగవద్గీత. ఆ పుస్తకం విలువ మనకు తెలియటం లేదు. సంకరాచార్యులవారు రాకముందు భగవద్గీత అంత ప్రచారంలో లేదు. గీతలో అమ్మాతం ఉంది, దాసిని ఎవరూ చదవటం లేదు, భక్తులు అందరూ మిన్న అయిపోతున్నారు అని ఆయన గీతలో ప్రతి శబ్దానికి అర్థం ప్రాసి, వ్యాఖ్యానం ప్రాసి, దేశం అంతా కాలి నడకన తిలిగి ఆచార్యులవారు భగవద్గీతను ప్రచారం చేసారు. ఆయన ప్రాసించి ప్రజలకు అర్థమచ్చేలాగ భోధించాడు. భగవద్గీతలో పరమాత్మ విమన్నాడు అంటే ఓ అర్పణ! ఎవడు నాకు ఎక్కువ ప్రీతిపాత్రుడు అంటే నీకు నాకు మధ్య జరిగిన ఈ సంభాషణను, ఈ శాస్త్రాన్ని ఎవడైతే అధ్యయనం చేసి, అర్థం చేసుకొని, ఇతరులకు అర్థమచ్చేలాగ భోధిస్తున్నాడో వాడు నాకు ప్రీతిపాత్రుడు, వాడు నా హ్యదయానికి సన్నిహితంగా ఉంటాడు అని పరమాత్మ చెప్పాడు.

కోలిక, కోపము, ద్వేషము, అసూయ, కళ్ళ ఇవి అన్ని మన లోపలఉన్న శత్రువులు. బయటపుతువులకంటే లోపలఉన్న శత్రువుల వల్ల ఎక్కువ ప్రమాదం, ఇది ఎప్పుడూ మీరు గుర్తుపెట్టుకోండి. మనం లోపలఉన్న శత్రువులను వచిలేసి బయటఉన్న శత్రువులను తిడుతూ ఉంటాము. నీకు పునర్జన్మలను తీసుకొని వచ్చేది బయట శత్రువులుకాదు, లోపలశత్రువులే పునర్జన్మలను తీసుకొని వస్తున్నారు. ధనబలంకంటే ధర్మబలం గొప్పది అని పెద్దలు చెపుతారు. ధనానికి కూడా బలం ఉందికాని దానికంటే ధర్మబలం గొప్పది. ఆడంబరమైన మాటలు చెప్పేవారు, అహంకారమైన మాటలు చెప్పేవారు ఎందుకూ పసికిరారు. వారు పని విమి చేయరు, వివోడజబ్బమాటలు చెప్పి వెళ్ళిపోతారు. ఎక్కువ మాటల్లడేవాలికి విమి తెలియదు, తెలిసినవారు ఎక్కువ మాటలపై అని నొమెత కూడా ఉంది. గీతలో పరమాత్మ అన్ని మార్గాల గురించి చెప్పాడు. ఆయన భక్తి మార్గం గురించి చెప్పాడు, కర్తృమార్గం గురించి చెప్పాడు, జ్ఞానమార్గం

గులంది చెప్పాడు. రామకృష్ణ పరమహంసగారు భక్తిమార్గాన్ని ఎత్తి చూపారు, రమణమహారాగు జ్ఞానమార్గాన్ని ఎత్తిచూపారు. ఇలా ఒకో బుషి ఒకో మార్గాన్ని ఎత్తిచూపారు. కృష్ణుడు అలాగ చేయలేదు. ఎంజాయ్ ఎటుల్చి, ఎంజాయ్ జ్ఞాన్ ఎవ్విలివేర్ అని చెప్పాడు. అరుణాచలంలో మొళ్ళం ఉంది, తాళిలో మొళ్ళం ఉంది, ఇక్కడ ఏమీలేదు అంటే మీకు సబ్బుక్క అర్థమవులేదు అని పరమాత్మ చెప్పాడు. ప్రపంచంలో మనుషులు రకరకాలుగా ఉంటారు. ఏ ఇద్దల జిహేవియర్ ఒక రకంగా ఉండడు, భిన్నత్వం ఉంటుంది, ఇది ప్రకృతి. ఈ అనేకత్వంలో, భిన్నత్వంలో అంతర్మామిగా ఉన్న నారాయణుడిని ఎలా చూడాలో గీతలో పరమాత్మ వివరంగా చెప్పాడు. అది గీత యొక్క వైభవం. మనుషులు రకరకాలుగా ఉంటారు. వారి సరీరాలు వధిలేయండి, వారి మనస్సులు వధిలేయండి, వారి గుణాలు వధిలేయండి, వారి జిత్తుల గొడవ వధిలేయండి. అన్నింటిని వధిలేసి అందరిలోను అంతర్మామిగా ఉన్న నన్ను చూడండి అనిపరమాత్మ చెపుతున్నాడు. పరమాత్మ మన వ్యాదయంలో ఉన్నాడు. ఆయన ఉన్న గుహలోనికి మనం వెళ్ళాలంటే కేవలం మన తెలివితేటలు సలపశివు. మేము మంచివారము, దానాలు చేసాము, ధర్మాలు చేసాము అని మీలో మీరు అనుకొన్న లోపలకు వెళ్లలేరు. మన వ్యాదయంలో ఉన్న పరమాత్మకు మన మీద దయకలిగి ఆయన మనలను లాక్ష్మీంటే మనం లోపలకు వెళ్గాలము కాని మన ప్రయత్నం వలన అది సాధ్యంకాదు.

మీకు ఏదైనా కోలక ఉంది అనుకోండి. ఆ కోలకలో నుండి కోపం వచ్చేస్తుంది. మీ పని ఎవడైనా చెడగొడితే వాడి మీద ద్వేషం వచ్చేస్తుంది, కష్ట వచ్చేస్తుంది. మీరు అరుణాచలం వెళ్లాను అంటే మీ ఆయన వద్దంటారు అనుకోండి, వెంటనే విరోధం, పైకి విరోధం నటించకపోయినా లోపల మానసికంగా దూరమైపోతారు. మీకు ఏ రకమైన కోలక ఉన్న అన్ని చెడగుణాలు ఉన్నట్టి. మనం ఏదైనా ఒక మాట మాటల్లాడేటప్పుడు పధిసార్లు ఆలోచించికాని ఒకమాట మాటల్లాడకూడదు, పధిసార్లు ఆలోచించికాని ఒక పని చేయకూడదు. సిన్ను సీవు తెలుసుకోవటంకంటే మించిన పశికాని, సిన్ను సీవు తెలుసుకోవటంకంటే మించిన సాధన కాని ఏమైనా ఉండా అని పరమాత్మ అడుగుతున్నాడు. సీవు ఎవరో సీకు తెలియనప్పుడు సీకు ఎంత ధనం ఉన్నా ఎంత తెలివి ఉన్నా ఒకటి లేని సుస్నులతో సమానము. సిన్ను సీవు తెలుసుకోవటంకంటే మించిన వైభవం ఏమైనా ఉండా? ఏకీ లేదే అంటున్నాడు. ప్రపంచంలో ఇక్కడికి వెళ్గా రాగ్దేషములు ఉంటాయి. అసలు మనకు ఎవరిమీద ఇష్టంలేదు అనుకోండి, ఎవరి మీద ద్వేషం లేదు

అనుకోండి. ఇంక మన మనస్సును బయటకు వెళ్లమని గెంటినా అది వెళ్లదు. మన కుటుంబంలో భార్యాభర్తల మధ్య, పిల్లల మధ్య ఉన్న ప్రేమలు కూడా నిజంకాదు, ఇదో నాటకం. మీ అమ్మాయిలలో ఒకరికి పది రూపాయలు ఎక్కువపెట్టి, ఇంకొకరికి పది రూపాయలు తక్కువ పెడితే వెంటనే వారు విరోధులు అయిపోతారు. ఇదంతా ప్రకృతి, ఈ ప్రకృతిలో ఉన్నప్పుడు ప్రకృతి లక్షణాలతోటే ఉంటావు. ఈ ప్రకృతిని దాటకుండా నీకు ఆత్మజ్ఞానం కలుగదు. ఈశ్వరానుగ్రహం లేకుండా, ఈశ్వరుని దయలేకుండా ఈ ప్రకృతిని నీవు ఓహర్కమ్ చేయలేవు.

నువ్వు ఏదైనా మాటల్లాడేటప్పడుగాని, ఏదైనా ఒక పని చేసేటప్పడుగాని బాహ్యంగా ఈశ్వరుడు ఏమీ చూడడు. ఆ మాట మాటల్లాడేటప్పడు నీ తలంపు ఏమిటి, ఆ పని చేసేటప్పడు నీ అలోచన ఏమిటి అని లోపల నీ మనస్సును, నీ హృదయాన్ని చూస్తాడు కానీ బయట పనులు ఈశ్వరుడికి అక్కరలేదు. నువ్వు పని పనికోసమే చెయ్యి అప్పడు ఈశ్వరుని దయకు పాతుడవుతావు). దేహం అబధి, చావు అబధి అన్నాడు సనత్కుమారుడు. దేహమే కవ్వితం, ఇంక కవ్వితానికి చావు ఏమిటి అన్నాడు. గాఢనిద్రలో ఎవరికైనా దేహం గొడవ ఉండా? లేదు. జాగ్రదవస్తులో నేను అనే తలంపు వచ్చాక అస్తి వస్తున్నాయి. దేహమే నేను అనేబి ఒక తలంపు. అలాగే చావు కూడా నిజంకాదు, ఇది కూడా ఒక తలంపే. నేను అనే మూలతలంపు ఉన్నప్పడు ఇవి అణ్ణి ఉన్నాయి లేకపోతే ఏది లేదు. నువ్వు కానీ దేహంతోటి, నువ్వుకాని మనస్సుతోటి, నువ్వు కాని సమాజింతోటి, నువ్వు కాని పరిసరాలతోటి ఎంత కాలమైతే తాదాత్మం పాఠందుతావో అంతకాలం ఈ భయాలు, చావులు, పుట్టుకలు నిన్న వెంటాడుతునే ఉంటాయి, ఎవరూ ఆపుచేయలేరు. మీకు బయట కారణాల వలన సంతోషం వస్తూ ఉన్నా దుఃఖం వస్తూ ఉన్నా వాటిని బయటే వచిలేయండి. వాటిని లోపలకు తీసుకోవద్దు. వాటిని లోపలకు తీసుకొంటే అంతా పాయిజన్ అయిపోతంచి, మిమ్మల్ని మోక్షానికి రాశివ్వరు, దాలినోనే అడ్డంగాట్టి బయటకు గెంటిస్తారు.

మనం బాగా సంతోషంగా ఉన్నప్పడు తెలుసున్నవాలని కూడా మీదెవరు అంటాము, దుఃఖంగా ఉన్నప్పడు డిప్పెషన్లోనికి వెళ్లపోతాము. నువ్వు బెంగపెట్టుకోవటానికి అసలు ఏమైనా ఉంటే కదా, నీకు డిప్పెషన్ దేనికి వచ్చాయి? రాంగ్ తింకింగ్ లోనుండి ఇవి అస్తి వస్తున్నాయి. నాకు రాంగ్ తింకింగ్ ఉందని ఏడున్నా కూర్చోకూడదు. రాంగ్ తింకింగ్ లో నుండి రైట్ తింకింగ్ లోనికి మారాలి. కొత్తతోత్త గురువులు వచ్చేసారు. ఏదో ఒక కోణాన్ని పట్టుతోని ఇదే

సర్వస్ఫుం అని చెప్పేస్తున్నారు. మనం భగవద్గీతను వచిలేస్తున్నాము. భగవద్గీతను చదివి అర్థం చేసుకొంటే ఆత్మజ్ఞానం మీ చేతిలో ఉంటుంది. కొంతమంచి జ్ఞానమార్గానికి ఇచ్ఛిన విలువ కర్మమార్గానికి ఇవ్వరు. భగవద్గీతలో అన్ని సమన్వయం చేసాడు. పరమాత్మ ఏమని చెప్పాడు అంటే జ్ఞానమార్గం నిన్ను ఎక్కడికి తీసుకొని వెళుతుండే కర్మమార్గం కూడా అక్కడికి తీసుకొని వెళుతుంది. అది వేరు, ఇది వేరు అని నీకు ఎవరైనా చెపితే చంటిపిల్లల మాటలకింద ఆ మాటలను వచిలేయండి, అటువంటి మాటలను భుజాన వేసుకొని తిరగవద్దు అని చెప్పాడు. ఇతరులను బాగుచేడ్డాము అనుకొనే బదులు ముందు నువ్వు బాగుపడు. సంస్కర్తలు కావలేను, సంస్కర్తలు కావలేను, ఇతరులను సంస్కరించే వాళ్ళకాదు, వాళ్ళని వాళ్ళ సంస్కరించుకొనే వారు కావలేను. నీ మనస్సును బాగు చేసుకొవటంకంటే మీంచిన పని ఏమైనా ఉండా? సత్యర్థ నివ్వామంగా ఎందుకు చేయమన్నారు అంటే దాని వలన మనస్సు వికాగ్రమవుతుంది, సిద్ధలమవుతుంది, పరిశుద్ధమౌతుంది. మీకు నాచి అనే తలంపు ఉన్నష్టాడు మీకు ఒక్క ఎకరం ఉంటే చాలు దాసివలన ప్లేజర్ వచ్చేస్తుంది. నాచి అనే తలంపు మీకు లేనష్టాడు మీకు వెయ్యి ఎకరాలు ఉన్న దాసివలన మీకు బాహ్యం నుండి ఏమీ సంతోషం రాదు.

నువ్వు సాధన చేసి ఇష్టాలు, అయిష్టాలు తగ్గించుకోవాలి. ఎందుచేతనంటే ఇష్టాలు, అయిష్టాలు ఉన్నంతసేపు మీరు ఎంత ప్రయత్నం చేసినా మనస్సు బయటకు పోతూ ఉంటుంది, దాసిని ఎవరూ ఆపలేరు. మన వ్యాదయంలో పరమాత్మ అంతర్మామిగా ఉన్నాడు. కాని మన మనస్సులో రాగద్వేషములు ఉన్నంతకాలం ఆయన మనకు అనుభవంలోనికి రాదు. మనస్సు అనే గడప దాటనంతకాలం మనం ప్రక్కతిలో ఉన్నట్టే మనకు జన్మలు వస్తునే ఉంటాయి. నువ్వు సంపాదించేబి ఏమీ లేదు, ఉండగిట్టుకోవలసిందే ఉంది. అంటే ఉన్నదేదో ఉంది, అది నీకు అనుభవంలోనికి రాకుండా ఏవైతే అడ్డు వస్తున్నాయో వాటిని తొలగించుకోవటానికి సాధన. అంతఃకరణాన్ని శుభి చేసుకో. అది ఎలా ఉంది, ఆత్మజ్ఞాన సముప్పార్థనకు ప్రిమేర్ అవుతోందా, లేదా అని పరిశీలన చేసుకో. మీరు మనస్సును బాగు చేసుకొంటే మీరు ఇంట్లో ఉన్న సన్మాసంలో ఉన్నట్టే. అంటే పని చేసుక్కు ఉంటారు, వ్యక్తిగతమైన కోలక ఏమీ ఉండడు. జనం అందరూ గంగానదిలో స్నానంచేసి మా పాపాలు పోయినాయి అని వచ్చేసున్నారు అంటే వారి పాపాలు అన్ని గంగానదికి అప్పు చెప్పేసి వస్తున్నారు. మరి గంగానదిలో పాపాలు ఎలా పోతాయి అంటే ఒక మహిత్వాడు, ఒక మహాఖ్యాని వెళ్లి గంగానదిలో స్నానం చేస్తే

గంగానదిలో ఉన్న వాహం అంతావణితుంది అని చెప్పారు, అది బ్రహ్మజ్ఞనం యొక్క వైభవం. మంచి చెడ్డ మనస్సులో ఉన్నాయి. వారు మంచివారు, వీరు చెడ్డవారు అని ఈ రెండింటి మధ్య తిరుగుతూ ఉంటే మీరు వ్యాదయంలోనికి దిగలేరు. వారు తిట్టారు, వీరు కొట్టారు అని రోజూ విడుస్తూ ఉంటే ఇంక నీకు ఆత్మజ్ఞనం ఏమిటి? అసలు భూతకాలం మౌసేనాడికి ఎవడికి బ్రహ్మజ్ఞనం కలుగదు. భగవంతుడు చెయ్యమని చెప్పినపనిని మనకు ఇష్టం లేకపోయినా చెయ్యాలి, ఆయన వద్దని చెప్పిన పనిని మానెయ్యాలి. ఎందుకు అని తర్వానికి పెళ్ళికూడదు. అలా తర్వానికి వెళతే బుర్ర పొడైవణితుంది. ఆయన చెప్పాడు కాబట్టి చెయ్యండి, తరువాత వచ్చే ఫలితం ఆయనే చూసుకొంటాడు. మిమ్మల్ని ఎప్పడు అనుగ్రహించాలి, ఎలా అనుగ్రహించాలి అనేది భగవంతుడే చూసుకొంటాడు. మీరు అడ్డతం దాకా వెళిపణిక్కరలేదు. డైతంలో కూడా మీరు భగవంతుడిని ఎంజాయ్ చెయ్యండి. అలా ఎంజాయ్ చెయ్యగా చెయ్యగా మీకు తెలియకుండా ఆయనలో ఐక్యమైవణితారు అని రాధాకృష్ణన్ చెప్పారు.

కృష్ణుడు చెప్పింది నాకు రోజూ జ్ఞాపకం వస్తోంది. ఎంజాయ్ ఎటల్లుటీ, ఎంజాయ్ జీస్ ఎవ్విలివేర్ అండ్ ఎవ్విలిట్టిమ్. గుడిలోకి వెళతే నాకు శాంతిగా ఉంటోంది, ఇంట్లో ఉంటే శాంతిగా లేదు. అరుణాచలంలో బాగుంది, కాపవరంలో ఏమీ బాగాలేదు అంటే ఆ మాటలకు అర్థం ఏమిటి? అలా అనుకొంటూ ఉంటే మీకు సల్చిత్తు అర్థం కావటంలేదు. ఒక కాలంలో ఉండి ఇంకొక కాలంలో లేకపోతే, ఒక ప్రాంతంలో ఉండి, ఇంకో ప్రాంతంలో లేకపోతే వాడు దేవుడు ఎలా అవుతాడు. మనకు భక్తి ఉంచి అని అనుకొంటున్నాము కాని మనకు భక్తిలేదు ఎందుచేతనంబే భక్తిలేని మూలంగానే భగవంతుడు చెప్పిన మాట మీద మనకు నమ్మకం కలగటంలేదు. నమ్మకం కలగటానికి లోపల మనకు చిత్తసుభ్య లేదు, తగిన యొగ్గత, అర్పత మనకు లేవు. భగవట్టిత చెప్పినవాడు కృష్ణుడు, విన్నవాడు కృష్ణుడు, ప్రాసిన వాడు కృష్ణుడు కాని మనం ఏమనుకొంటున్నాము ఈ ముగ్గురూ వేరు అనుకొంటున్నాము. ఈ ముగ్గురూ ఆయనే, అది గీత యొక్క మహాత్మ. ఉపనిషత్తులో బుధులు వాలి అనుభవాలు చెప్పారు కాని భగవట్టిత అలా కాదు ఆ స్మిథికంతకు ఎవడైతే యజమానో వాడి మొఖంలో నుండి వచ్చిన గ్రంథం, అది గీత యొక్క వైభవం. మీరు బాగుపడటానికి 90 పుస్తకాలు అక్కరలేదు. విష్ణుసహస్ర నామాలు పారాయణ చేసుకోండి, భగవట్టిత చదువుకోండి. మిగతావి ఏమీ చదువుకోవద్దు అనికాదు, మీరు బాగుపడటానికి ఈ రెండూ చాలు.

మనం భగవంతుడిని ఏదో ఒకబి కోరుకొంటూ ఉంటాము, ఆయన ఇస్తూ ఉంటాడు. నిజంగా మీ భక్తి ఆ కోలక కోసమైతే, ఈ జన్మలో ఇవ్వకవశియినా రాబోయే జన్మలో అయినా అటి ఇస్తాడు కాని మొళ్ళం మాత్రం ఇవ్వడు, అటి ఆలోచించుకోండి. మొళ్ళం ఎప్పుడు వస్తుంచి అంటే మీకు భగవంతుడి మీద భక్తి ఉండాలి, ఎక్కడా కోలక తనపడకూడదు. ఇది ఇలా ఎందుకు జలగించి, అటి అలా ఎందుకు జలగించి అని అనుకోవద్దు. మీ శరణగతి నిజమైతే అలా అనుకోరు. మీకు ఏటి జలగినా అటి భగవంతుడికి తెలియకుండా జరగటం లేదు. మీ కోడలు రాళ్ళిని అనుకోండి, మీలో ఉన్న కొన్ని వాసనలను తీసేయటానికి ఆ రాళ్ళిని అక్కడ పెట్టడు కాని లేకవితే దేశంలో ఇస్తూ కుటుంబాలు ఉండగా ఆవిడ మీ ఇంటికి రావటం ఏమిటి? మీకు ఏవో పాతాలు నేర్చటానికి అక్కడ సిద్ధం చేసాడు. ఆ కోడలు మొట్టికాయలు మొడితేకాని మీ మనస్సు లోపలకు తిరగడు, మనస్సు లోపలకు వెళ్తేగాని మీకు జ్ఞానం రాదు. జీవకోటిని ఒకోనిల తలపు సందున పెట్టి నొక్కుతాడు, అలా చేస్తేగాని మనకు బుటి రాదు. ఈశ్వరుడు చెప్పిన మాట యందు మనకు విశ్వాసం ఉండాలి. మీరు గొప్ప పండితులు అవ్వనక్కరలేదు. మీరు శాస్త్రాన్ని పూర్తిగా నమ్ముతున్నారు అనుకోండి, అప్పుడు తన హృదయాన్ని మీకు ఇచ్చేస్తుంది, అప్పుడు శాస్త్రం వెనకాల ఉన్న అర్థం మీ హృదయంలో ప్రవేశిస్తుంది, అటి శాస్త్రానుగ్రహం. ఈశ్వరానుగ్రహం లేకుండా, శాస్త్రానుగ్రహం లేకుండా మనకు ఆత్మజ్ఞానం కలుగడు.

(స్వచ్ఛరు శ్రీ నాన్నగారి అసుగ్రహభాషణములు, 27-II-08, గోరగణమూడి)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువులల్లారా,

పరావిద్ద అంటే నిర్వాణస్థితికి తీసుకువెళ్ళి విద్ద. అపరావిద్ద కేవలం వరద్దీకి సంబంధించినది. జ్ఞానానందస్థామి అపరావిద్ద, పరావిద్ద ఈ రెండింటిలోను కృషి చేసారు. ఆయనకు రెండూ తెలుసు. నేను చాలా విద్దులు నేర్చుకున్నాను అయినా నాకు హృదయంలో త్వాత్తి కలగటంలేదు, లోపల ఏదో పెలితి ఉంది అనిహిస్తోంది, నాకు శాంతిలేదు అని నారదుడు సనత్కమారుడుని అడిగితే అప్పుడు ఆత్మవిద్ద గులంచి సనత్కమారుడు చెబుతాడు. ఆత్మ విద్దవల్ల ఆత్మజ్ఞానం పాంచి పలపూర్ణమైన శాంతిని పాంచాడు నారదుడు. అర్ఘునా! విద్దలలో ఆత్మవిద్దను నేను అన్నాడు పరమాత్మ. నువ్వు ఎన్ని విద్దులు నేర్చుకొన్నా నీకు ఆత్మవిద్ద లేకుండా, ఆత్మవైభవం తెలియకుండా నీకు ఆత్మసుఖం రాదు అన్నాడు పరమాత్మ. మీలో బాగా చదువుకున్నవాళ్ళు ఉండవచ్చు, ధనవంతులు ఉండవచ్చు, అభికారులు ఉండవచ్చు, కీల్